

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1655

§. 103. At illi respondentes dixerunt: Reus est mortis. v. 66.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

dicem in nubibus, illis scilicet maxime nubibus, quibus nunc solem rationis vestræ perpassiones obscuratis, adeo ut dies vobis in nocte, & meridies vertatur in caliginē. nam tales nubes in vobis ipsi etiam nunc satis perfecte sentitis; sed an tibi ignota sunt Prophetarū vaticinia? ad quæ complēda, quæ sæpe manibus elevatis in cœlum clamastis: *ô Iudæi, orate Cœli desuper & nubes pluat iustum, aperiatur terra & germinet Salvatorem?* quam votis omnibus exoptastis, veniat qui mittendus est. Jam venit & Joannes Baptista eum ostendit vobis, dicens: *Ecce Agnum qui tollit peccata mundi, & vos Herodi interroganti, ubi Christus esset nasciturus tam expedite respondistis: In Bethlehem Iudæ, sic enim scriptum est per Prophetam &c.* non meministis quod Magi ab Oriente venerint? Herodes occiderit? Archelao filio Herodis, qui ex testamento Patris erat designatus Rex Iudæ, Scepturum Regium Romæ ablatum sit, & Dux solum constitutus fuerit. denique post novem annos etiam ipse Dux ablatum sit, & in exilium missus. juxta Genesis 49. vaticinium; insuper ipse monstravit se signis & portentis, qui & fecit surdos audire, & mutos loqui &c. mirāda, quæ scitis, audistis, & tamen dicitis blasphemare Christum, dum confitetur se venisse Messiam, & ideo vultis eum occidere. at, qua causa? Dicam ne tu *ô Caïpha* empto Pontificatu deiciaris, quia scis Legem & Pontificatum veterem desitura, adveniente Christo. O iniuriam! *ô nequitiam!* malevolūque animum! velle occidere & destruere, Christum, summum bonum, ut privato commo fruaris & dignitate male paratā non spolieris! Deus meus & omnia, quoniam devenit humana cupiditas, ut velit grandi sacrilegio se obstringere & Christo excidere, ut se suaque commoda quærat & tueatur! & tamen, pro dolo, quoties id fit! non mihi si sint ora centum, centum linguæ, possum omnes prætextus, quos homines faciunt in Christo occidendo retexere. Sed huic ne simile quid faciam, obsecro Domine, da gratiam & misericordiam, ne unquam vel velim vel faciam proximo malum pro commo vel utilitate mea.

§. 103. *At illi respondentes dixerunt: Reus est mortis. v. 66.*

Qualis Rex, talis grex: qualis Pastor tales oves, quale caput talia membra. Caput Concilij è medio vult tollere Christum: *Expedi ut unus moriatur homo pro populo & non tota gens pereat.* acclamat concilium, reus est mortis Christus Jesus, sine examine, sine veris testibus, sine sceleris confessione! itane vos docuit Lex vestra & Prophetæ, ut innocentem condemnetis sine probatione & confessione sceleris? an occidit quempiam? minime. imo ipse venit dare vitam & quidem æternam? an læsit proximum? minime gentium, sed venit ut salutem det euret & exaltet. an peccavit in legem? ipse legem præ-

Præscripsit & dedit eam Moyſi, & in ejus ore non eſt inventum mendacium. An in Deum peccavit? ipſe Deum in omnibus glorificavit ſemper, verbo, factis, doctrina, quibus ſana mente nemo contradicere poteſt, vel calumniari. quid igitur mali fecit? ut una clametur reus eſt mortis! dicam, quia cum Caipha Pontifice omnes conſiliarii illi ſtudebant avaritiæ, utilitati propriæ & honori, quam reprehendebat Chriſtus in ipſis. parum curantes Danielis Prophetiam, quâ dicit eum populum qui Chriſtum eſſet occiſurus, fore à Deo rejiciendum, & urbem funditus diruendam, modo ipſi præſenti honore gaudere poſſint, & non cogantur Chriſti diſciplinæ ſe ſubijcere, qui in eorū oculis & nimis vilis & abjectus apparebat.

Quis mihi det, ut nunquam propriæ utilitati ſic ſtudeam, ut eam præferam communi bono, aut velim propriam dignitatem magis æſtimare, quam Dei mei honorem promovere. Tu ſolus Deus, à quo bona cuncta procedant, largire mihi ut ſic tranſeam per bona temporalia, & ſuam, ut non amittam æterna.

§. 104. Tunc expuerunt in faciem eius. v. 67.

Videte omnes cælites & terrigenæ quid hic rerum geratur. expuerunt Sacerdotes Moſaici & ſeniores populi & Scribæ eorū in faciem illam venerabilem, adorandam, & conſolatione pleniffimam quam tanto deſiderio & ſolatio aſpiciebant prius omnes tribulati, infirmi, obſeſi, pœnitentes, nec non gentiles, dicentes Philippo Joan. 12. Domine, volumus Jeſum videre: expuunt in faciem, illam in quam deſiderant Angeli proſpicere: qua viſa lætantur Archangeli, Throni & dominationes, Cherubin & Seraphim. in hanc tanquam angulum fœdiſſimum & ſordidiſſimum expuunt iſti ſordes ſuas, ſordes magnas ab imo pectore extractas. Legimus ex lib. Num. 12. maximâ fuiſſe ignominiam, ſi Pater ſpuiffet in faciem filij, & tunc erat talis conſputatio non aliud quam ſi dixiſſet Pater filio ſuo, ad imaginem meam factus es, ſed pœnitet me. Imaginem & ſimilitudinem meam in te relucentem delere cupio, & ſicut ex me habes eam, ita ex me peſſundari deſidero. Hæc erat tacita Patris filium conſpuentis oratio. quanta igitur ignominia erat ſpuere in faciem Dei? iſtæ hic parumper & horreamus ingratiſſimam ludæorū & nequitiam, Conditor & redemptor Jeſus hic ſputo ſuo benedicto linendo oculos cœci, ſanavit, iam pro gratiarum actione ſputo infami & fœdo variorum militum, conſpergitur eius facies benedicta & quali obœcatur.

O Facies ſancta, tole ſplendidior, luna pulchrior, quis te ita fœdavit ut modo agnoſci vix poſſis? Tua peccata, ô homo, quæ ſumpſi in me, ut pro te Patri ſatiſfacerem. Mi Deus, ideo tibi ſunt mille & millies mille grates.